

Gdańsk, dnia 01 lipca 2020r.

Sygn. akt D 19/20

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie :

Przewodniczący : Elżbieta Daniluk

Członkowie : Katarzyna Sobala

Waldemar Szurkowski

z udziałem protokolanta : Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 01 lipca 2020r. w Gdańsku odwołania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością „[REDAKTORZ]” z siedzibą w G[REDAKTORZ] KRS: [REDAKTORZ] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z 31.01.2020r o sygn. akt R [REDAKTORZ] o umorzeniu dochodzenia w sprawie radcy prawnego Pana S[REDAKTORZ] N[REDAKTORZ] nr wpisu [REDAKTORZ], na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. , art. 437 § 1 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020r., poz. 75)

postanawia

- 1) utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z 31.01.2020 r., o sygn. akt R [REDAKTORZ] o umorzeniu dochodzenia .
- 2) zryczałtowanymi kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku , uznając je za uiszczone.

Przewodniczący :

/-/ Elżbieta Daniluk

Członkowie :

/-/ Katarzyna Sobala

/-/ Waldemar Szurkowski

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Sygn. akt D 19/20

Uzasadnienie

Do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wpłynęła skarga Sp. z o.o. „[REDAKTOWANE]”, reprezentowanej przez prezesa zarządu [REDAKTOWANE] na postępowanie radcy prawnego Pana S. [REDAKTOWANE] N. [REDAKTOWANE], któremu zarzucono nieetyczne zachowanie poprzez naruszenie art. 17 i 20 Kodeksu Etyki Zawodowej Radców Prawnych poprzez złożenie i podtrzymanie wniosku o przesłuchanie innego radcy prawnego przed sądem powszechnym w sprawie gospodarczej dla ustalenia okoliczności objętych obowiązkiem dochowania tajemnicy zawodowej. (karta 1-34). Dnia 30.06.2016r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku radca prawny Mariusz Rubaszewski odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie (k- 35-38) wskazując, że radca prawny powołany został jako świadek na okoliczność spraw faktycznych związanych z zarządem nieruchomości, a nie okoliczności objętych obowiązkiem dochowania tajemnicy zawodowej.

Od postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia skarżąca Spółka wniosła w dniu 26.07.2016r. odwołanie (k 47 – 53). OSD OIRP w Gdańsku postanowieniem z 29.09.2016r. o sygn. akt D [REDAKTOWANE] uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania(k- 86) wskazując na konieczność analizy i oceny pełnomocnictw udzielonych radcy prawnemu przez Skarżącą Spółkę i umowy o zarząd nieruchomości zawartej z radcą prawnym powołanym przez radcę S. N. [REDAKTOWANE] na świadka w sprawie toczącej się przed sądem powszechnym. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku radca prawny Mariusz Rubaszewski postanowieniem z 17.02.2017r. o sygn. R [REDAKTOWANE] wszczął dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne w sprawie nienależytego postępowania radcy prawnego Pana Sylwestra Nowakowskiego o przewinienie dyscyplinarne określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (k-111).

Radca prawny S. [REDAKTOWANE] N. [REDAKTOWANE] pismem z dnia 14.03.2017r. złożył obszernie wyjaśnienia w sprawie (k- 116 -117). Podkreślił, że podtrzymywał wniosek formalny przesłuchania w sprawie innego radcy prawnego jako zarządcy nieruchomości. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przesłuchał w charakterze świadka radcę prawnego Pana Z. [REDAKTOWANE] C. [REDAKTOWANE] (k- 119 – 121). Wielokrotnie wzywany przez Zastępcę Rzecznika w charakterze świadka Pan W. [REDAKTOWANE] C. [REDAKTOWANE] (k- 122 , k- 127) nie stawiał się.

Pismem z dnia 13.03.2019r. radca prawny S. [REDAKTOWANE] N. [REDAKTOWANE] w uzupełnieniu swoich wyjaśnień w sprawie przedłożył ksero wyroku Sądu II instancji wskazując, że w sprawach toczących się przed sądem powszechnym, której był pełnomocnikiem nie doszło do przesłuchania wnioskowanego świadka w osobie radcy prawnego, o którego przesłuchanie wnosił (k- 135 – 136).

Pismem z dnia 09.09.2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku radca prawny Renata Tuszyńska ponownie wezwała w charakterze świadka radcę prawnego S. [REDAKTOWANE] N. [REDAKTOWANE] (k- 138 , k 145 – 149). Radca prawny S. N. [REDAKTOWANE] oświadczył, że radca prawny Z. [REDAKTOWANE] C. [REDAKTOWANE] nie był powoływany w charakterze świadka co do okoliczności objętych tajemnicą zawodową, ale wyłącznie co do okoliczności faktycznych stanowiących poboczne do przedmiotu sporu informacje. Wnioskowany świadek był przesłuchany w jednym z procesów, ale nie z wniosku radcy prawnego S. N. [REDAKTOWANE] a jego zeznania były wykorzystane w pozostałych procesach pomiędzy stronami sporu.

Wzywany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego kolejny raz świadek W. [REDAKTOWANE] O. [REDAKTOWANE] nie stawiał się (k- 139 , k- 150). Radca prawny Z. [REDAKTOWANE] C. [REDAKTOWANE] został przesłuchany w

charakterze świadka w dniu 16.01.2020r. (k 154 - 158). Świadek podtrzymał swoje dotychczasowe zeznania złożone w niniejszej sprawie wskazał, że nie zna i nigdy nie spotkał się z radcą prawnym S [REDACTED] N [REDACTED]. Nie zeznawał także w procesie sądowym, w którym pełnomocnikiem którejkolwiek ze stron był radca prawny S [REDACTED] N [REDACTED]. Zeznawał w procesie , w której stroną była Skarżąca spółka ale nie jako radca prawny co do okoliczności łączącego go z jakiegokolwiek stosunku w ramach świadczonej pomocy prawnej a jedynie w sprawach o których dowiedział się wykonując zarząd nieruchomością K [REDACTED]. Radca Z [REDACTED] C [REDACTED] zeznał ,że ze spółką z o.o. „ [REDACTED] ” łączyła go umowa zarządu nieruchomością K [REDACTED] w G [REDACTED] oraz jednocześnie umowa obsługi prawnej w zakresie spraw wynikłych z tego zarządu , ale nigdy nie świadczył pomocy prawnej (oprócz jednej sprawy dot. przekształcenia użytkownika wieczystego) na rzecz skarżącej spółki . Wykonywał w ramach tej umowy typowe czynności zarządcy nieruchomością wynikające z umów najmu, rozliczania czynszu, ochrony obiektu do czasu wypowiedzenia umowy i pełnomocnictw przez Skarżącą . Z opisanych przez świadka stosunków łączące Go z prezesem zarządu spółki nie wynika aby poza czynnościami zarządu nieruchomością świadek świadczył pomoc prawną na rzecz Skarżącej Spółki.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego po przeanalizowaniu całokształtu materiału zebranego w sprawie nie znalazł podstaw do wyciągnięcia negatywnych konsekwencji w stosunku do radcy prawnego Pana S [REDACTED] N [REDACTED].

Materiał zgromadzony w sprawie jednoznacznie wskazuje, że nie potwierdził się zarzut sformułowany skardze z dnia 29.02.2016r. przez Skarżącą Spółkę z o.o. „ [REDACTED] ”. Radca prawny S [REDACTED] N [REDACTED] nie popełnił deliktu dyscyplinarnego naruszenia z art. 17 i 20 Kodeksu Etyki Zawodowej Radców Prawnych poprzez złożenie i podtrzymanie wniosku o przesłuchanie innego radcy prawnego w osobie Z [REDACTED] C [REDACTED] przed sądem powszechnym w sprawie gospodarczej dla ustalenia okoliczności objętych obowiązkiem dochowania tajemnicy zawodowej.

Nie ma żadnych przesłanek, aby uzasadnić podejrzenie popełnienia zarzucanych w skardze radcy prawnemu Panu S [REDACTED] N [REDACTED] deliktu dyscyplinarnego w okolicznościach niniejszej sprawy. Zarówno zeznania radcy prawnego S [REDACTED] N [REDACTED] i jego pisemne wyjaśnienia oraz dołączone do sprawy dokumenty oraz dwukrotne zeznania świadka radcy prawnego Z [REDACTED] C [REDACTED] i dołączone w kontekście znajdujących się w aktach sprawy pełnomocnictw oraz umowy o zarząd nieruchomością jednoznacznie wskazują, że radca prawny Z [REDACTED] C [REDACTED] nie świadczył na rzecz Skarżącej Spółki pomocy prawnej a w toczących się procesach sądowych powoływany był na okoliczności faktyczne, o których posiadał lub mógł posiadać wiedzę pozyskaną wyłącznie w trakcie wykonywania faktycznych czynności zarządu nieruchomością.

Nie naruszono zatem obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej poprzez popieranie dowodu z przesłuchania świadka bo nie zamierzano ustalać okoliczności objętych obowiązkiem dochowania tajemnicy zawodowej.

Wobec wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy na podstawie dołączonych do skargi, dokumentów, zeznań przesłuchanych świadków oraz dołączonych przez nich dokumentów Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odstąpił od ponownego przesłuchania Skarżącego, gdyż nie stawiał się na kilka wyznaczonych terminów, a materiał dowodowy został w sprawie zebrany w sposób wyczerpujący i pełny.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, że nie zachodzą przesłanki z art. 17 par 1 pkt 1 k.p.k., czyli nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy przestępstwa nie popełniono i umorzył postępowanie w sprawie.

Od niniejszego postanowienia w dniu 27 lutego 2020r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Gdańsku wpłynęło odwołanie Skarżącej spółki.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2020r. zważył, co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego jest dokładne zbadanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, czy Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podejmując decyzję o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu dokonał w sposób prawidłowy analizy stanu faktycznego i prawnego sprawy, a następnie dokonanie oceny, czy przy tak ustalonym stanie faktycznym i prawnym Rzecznik Dyscyplinarny wydał prawidłowe orzeczenie, zwłaszcza w świetle zarzutów podniesionych przez Skarżącą w odwołaniu z dnia 20 lutego 2020r. (data wpływu 27.02.2020r.) .

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podnosi, że w niniejszej sprawie co do zasady nie jest uprawniony do zmiany treści wydanego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienia z dnia 31 stycznia 2020r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie . Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie może w świetle obowiązującego prawa orzekać w przedmiocie ukarania radcy prawnego wobec braku uprzedniego wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o ukaranie radcy prawnego.

Sąd Odwoławczy w przypadku umorzenia postępowania dyscyplinarnego przez Rzecznika Dyscyplinarnego ma prawo do zmiany postanowienia , ale wyłącznie w zakresie podstawy prawnej umorzenia postępowania dyscyplinarnego, z czym w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podkreśla, że Rzecznik Dyscyplinarny posiada suwerenność w ocenie materiału dowodowego i zakresie wydanego na jego podstawie postanowienia, w tym wypadku o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego. Sąd nie jest uprawniony oceniać zarzutów stawianych przez Skarżącego radcy prawnemu S [REDAKTOWANE] N [REDAKTOWANE] , bowiem nie rozpatruje wniosku o ukaranie, gdyż takiego Rzecznik Dyscyplinarny nie złożył i nie jest w żadnym wypadku uprawniony, aby nakazać organowi prowadzącemu postępowanie przedstawienie określonej osobie zarzutów. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny jedynie bada formalną poprawność przeprowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego dochodzenia i wydanego postanowienia o umorzeniu dochodzenia.

Jednocześnie Sąd podkreśla , że nie może budzić wątpliwości, że zawód radcy prawnego należy do zawodów zaufania publicznego, a zgodnie z art. 3 ust. 3-6 ustawy o radcach prawnych , radca prawny obowiązany jest zachować w tajemnicy wszystko, o czym dowiedział się w związku z udzieleniem pomocy prawnej, obowiązek ten nie może być ograniczony w czasie, a ponadto radca prawny nie może zostać zwolniony z obowiązku zachowania tajemnicy co do faktów o których dowiedział się udzielając pomocy prawnej lub prowadząc sprawę . Jednakże spod tajemnicy zawodowej wyłączone są te informacje, które nie mają związku z udzielaną pomocą prawną przez radcę prawnego lub są powszechnie znane, a którymi dysponuje radca prawny. W tym aspekcie należy zatem oceniać czy informacje ,które posiada radca prawny de facto wiążą się ze świadczeniem pomocy prawnej, od tych, które takiego charakteru nie mają. Takiej oceny w oparciu o zebrany i zgromadzony materiał dowodowy dokonał Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznając ,że radca prawny Z [REDAKTOWANE] C [REDAKTOWANE] nie był powoływany na świadka przez radcę prawnego S [REDAKTOWANE] N [REDAKTOWANE] w sprawie toczącej się przed sadem powszechnym dla ustalenia okoliczności objętych obowiązkiem dochowania tajemnicy zawodowej ,a wyłącznie na okoliczności faktyczne ,o których posiadał lub mógł posiadać wiedzę pozyskaną w okresie wykonywania czynności faktycznych jako zarządca nieruchomości ,a nie jako radca prawny świadczący pomoc prawną na rzecz Skarżącej.

Odnosnie zarzutu Skarżącej w zakresie zaniechania przesłuchania w charakterze świadka prezesa zarządu spółki Pana W [REDAKTOWANE] C [REDAKTOWANE] w drodze pomocy prawnej , Sąd podziela stanowisko

Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego ,że wobec szczegółowego ,pełnego wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy odstąpiono od ponownego wzywania Pana W[REDAKTOWANO] O[REDAKTOWANO] w charakterze świadka ,bowiem w sprawie nie zachodziły uzasadnione przesłanki do przesłuchania świadka w drodze pomocy prawnej. Sąd wskazuje ,ze zgodnie z treścią art. 177 § 1 k.p.k. -każda osoba wezwana w charakterze świadka ma obowiązek stawić się i złożyć zeznania . Niezależnie od tego, czy dowód z przesłuchania świadka dopuszczony został w postępowaniu przygotowawczym na skutek decyzji organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze, czy w wyniku inicjatywy dowodowej strony, wezwanie świadka celem złożenia zeznań i zapewnienie jego obecności stanowi wyłączną kompetencję organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze. W toku postępowania przygotowawczego możliwe jest przesłuchanie świadka przez uprawniony organ w innym okręgu niż ten, w którym prowadzone jest postępowanie. Przyczyną mogą być trudne do usunięcia przeszkody w stawiennictwie się świadka do organu wzywającego - prowadzącego postępowanie. Przeszkodami może być m.in. poważna choroba i kalectwo świadka albo inne niedające się usunąć przeszkody (podeszły wiek i związana z tym utrata sił , ale nie aż takich rozmiarów, aby świadka należało przesłuchać w miejscu jego pobytu). Jeżeli osoba wezwana do złożenia zeznań w charakterze świadka wskaże okoliczności uniemożliwiające jej stawiennictwo w siedzibie organu, który ją wezwał, prawo przewiduje możliwość przesłuchania jej w miejscu pobytu. Jeżeli świadek jednak nie stawi się, zobowiązany jest do przedłożenia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie, które musi być wystawione przez lekarza sądowego (art. 117 § 2a k.p.k.). Okoliczności uzasadniające aby przesłuchanie świadka odbyło się w miejscu jego pobytu nie zaistniały w niniejszej sprawie.

Po dokonaniu wszechstronnej analizy okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawy, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wydane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienie o umorzeniu dochodzenia wobec braku możliwości postawienia radcy prawnemu S[REDAKTOWANO] N[REDAKTOWANO] zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego w pełni odpowiada prawu . Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dokonał w sposób prawidłowy analizy stanu faktycznego i prawnego sprawy, tym samym Sąd podzielił w całości pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i postanowił utrzymać w mocy wydane postanowienie z dnia 31.01.2020r. o umorzeniu dochodzenia.

Z tych względów postanowiono jak w sentencji.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje środek odwoławczy (art.426 § 1 k.p.k w związku z art.74(1)pkt 1 ustawy o radcach prawnych) .

Przewodniczący :

Członkowie :

/-/ Elżbieta Daniluk

/-/ Katarzyna Sobala

/-/ Waldemar Szurkowski

/-/ właściwe podpisy na oryginale